

ÎNCHEIERE

18 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu
Judecătorii Luiza Gafton, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Primăria satului Pitușca, r-nul Călărași,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu răspundere limitată „Stabilcons” împotriva Primăriei satului Pitușca, r-nul Călărași cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Stabilcons”, casată hotărârea Judecătorei Călărași din 21 septembrie 2016 și emisă o nouă hotărâre de admitere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La data de 09 septembrie 2015, SRL „Stabilcons” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei s. Pitușca, r-nul Călărași cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 02 iulie 2015, în calitate de furnizor/prestator/antreprenor a încheiat cu Primăria s. Pitușca, în calitate de beneficiar, contractul nr. 23 pentru achiziționarea bunurilor/lucrărilor/serviciilor de valoare mică, potrivit căruia furnizorul s-a obligat să presteze servicii prevăzute de contract, construcția gardului partea a 2-a și platforma pentru depozitarea gunoiului la Grădinița de copii din s. Pitușca, iar beneficiarul să recepționeze și să achite costul acestei construcții, valoarea contractului constituind suma de 49836,92 lei.

Menționează că, SRL „Stabilcons” și-a executat obligațiile contractuale și a finisat lucrările până la data de 10 iulie 2015, potrivit contractului achitarea lucrărilor urmau a fi efectuate prin transfer în termen de 5 zile după efectuarea lucrărilor, însă din motive neântemeiate pârâta nu și-a onorat obligațiile contractuale, refuzând achitarea plății pentru executarea lucrărilor.

Susține că, la data de 05 august 2015 a expediat în adresa pârâtei avertizarea nr. 1 și stabilindu-i un termen de achitare a datoriei, dar nu a primit nici un răspuns.

Solicită, încasarea din contul Primăriei s. Pitușca în beneficiul său a sumei de 49 836,92 lei, cu titlu de datorie contractuală și a sumei de 1495, 11 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Călărași din 21 septembrie 2016 a fost respinsă ca nefondată acțiunea (f.d.94, 99-100).

Prima instanță, și-a argumentat concluzia prin faptul că, contractul nr. 23 încheiat la data de 02 iulie 2015, pentru achiziționarea bunurilor/lucrărilor/serviciilor de valoare mică, având ca obiect construcția gardului partea a două și platforma pentru depozitarea gunoiului la Grădinița de copii din s. Pitușca CPV:45342000-6, încheiat între SRL „Stabilcons” în calitate de furnizor/prestator/antreprenor pe de o parte și Primăria s. Pitușca, reprezentată de primarul Grigore Lupu, este ilegal, contravine normelor imperative, deoarece a fost semnat de o persoană neîmputernicită, or, prin Dispoziția nr. 22-c din 02 iulie 2015 a Primăriei s. Pitușca, cu privire la acordarea concediului de odihnă anual plătit, primarul Grigore Lupu în perioada 08 iunie 2015 – 12 iulie 2015, se afla în concediu anual de odihnă.

La fel, prima instanță a reținut că, prin aceeași Dispoziție, secretarul consiliului sătesc Eugenia Gușan urma să îndeplinească atribuțiile parțiale ale primarului, primarul Grigore Lupu neavând dreptul de a semna careva acte și de a aplica ștampila în numele Primăriei s. Pitușca.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2017 a fost admis apelul declarat de către SRL „Stabilcons”, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre de admitere a cererii de chemare în judecată. A fost încasat din contul Primăriei s. Pitușca în beneficiul SRL „Stabilcons” suma de 49836,92 lei, cu titlu de datorie, suma de 1495,11 lei, cu titlu de taxa de stat achitată în prima instanță și suma de 1121,33 lei, cu titlu de taxa de stat achitată în instanța de apel.

Instanța de apel, și-a argumentat concluzia prin faptul că, sunt lipsite de relevanță și nefondate concluziile instanței de fond, care au constituit temei de respingere a acțiunii, și anume, faptul că la data semnării contractului nr. 23 din 02 iulie 2016, primarul de afla în concediu anual de odihnă și nu ar fi fost în drept să încheie acte juridice, deoarece aflarea în concediu a conducătorului persoanei juridice nu poate fi imputată unui terț, la fel cum și schimbarea primarului nu conduce la exonerarea primăriei de obligațiile contractuale, valabil asumate.

Instanța de apel a conchis că, SRL „Stabilcons” a efectuat și finalizat lucrările de construcție până la data de 10 iulie 2015, însă Primăria s. Pitușca nu și-a îndeplinit obligațiile contractuale, neachitând plata pentru executarea lucrărilor în conformitate cu contractul încheiat.

La data de 24 iulie 2017, Primăria s. Pitușca a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței este ilegală, deoarece instanța de apel eronat s-a pronunțat asupra relațiilor contractuale stabilite între recurent și intimat, a ezitat să aprecieze valoarea probatorie a tuturor înscrisurilor și în mod special a contractului nr. 15 din 05 iunie 2015, potrivit căruia intimatul s-a obligat să construiască gardul și platforma contra sumei de 109901,58 lei, pentru ca ulterior după efectuarea lucrărilor fără careva temei să solicite achitarea suplimentară a sumei de 49 836,92 lei.

Susține că, potrivit contractului nr. 15 din 05 iunie 2015, obiect îl constituie construcția integrală a gardului și a platformei și nu doar o porțiune a acestuia.

Afirmă că, potrivit contractului de achiziții publice, Primăria s. Pitușca a achitat integral suma de 109 901,58 lei, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 381 și copia ordinului de plată nr. 351.

Declară că, Primăria s. Pitușca nu s-a angajat la careva cheltuieli suplimentare fără ca acestea să fie preconizate și aprobate prin intermediul sistemului trezorial.

Consideră că, cerința reclamantului-intimat cu privire la încasarea sumei de 49836,92 lei este neântemeiată și abuzivă.

Invocă că, copia facturilor fiscale nr. FB8130062 din 06 august 2015, nr. FB 8130059 din 07 august 2015, nr. GG2193962 din 31 august 2015, care ar fi confirmat în opinia intimatei procurarea anumitor materiale de construcție nu pot fi reținute ca suport probatoriu în speța dată, deoarece sunt date cu date ulterioare efectuării lucrărilor, or, la data de 05 iulie 2015, lucrările de construcție erau deja finisate.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul Primăriei s. Pitușca a fost depus în termen, or, din materialele cauzei rezultă că, instanța de apel a expediat copia deciziei contestate în adresa recurenteii la data de 12 mai 2017 (f. d. 155), însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării acesteia de către ultimul.

Prin referința depusă la data de 06 septembrie 2017, SRL „Stabilcons” solicită, respingerea recursului ca nefondat cu menținerea deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2017, ca fiind legală și întemeiată.

Susține că, sunt neîntemeiate declarațiile recurenteii precum că toate lucrările au intrat în primul contract, achitarea efectuându-se în două rate, la data de 01 iulie 2015, fiind achitată suma de 54134,20 lei și la data de 07 iulie 2015 a fost achitată suma de 55767,38 lei, ceea ce este absurd deoarece, pe a doua porțiune de gard și platformă, conform contractului nr. 23 lucrările au fost finisate la data de 10 iulie 2015. Astfel, reiese că Primăria a achitat lucrări care nu erau finisate.

Afirmă că, în ambele contracte la construcția gardului și platformei au fost folosite 285 elemente de beton, fapt confirmat prin materialele cauzei.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Primăria satului Pitușca, r-nul Călărași nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în cererea de recurs sunt similare argumentelor invocate atât în prima instanță, cât și în instanța de apel și sunt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, cărora instanța de apel le-a dat o apreciere corectă, având la bază cumulul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, apreciate conform art.130 CPC.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Primăria satului Pitușca, r-nul Călărași, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul Primăriei satului Pitușca, r-nul Călărași, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul Primăriei satului Pitușca, r-nul Călărași se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Luiza Gafton

Mariana Pitic